

[Albrechtsen]

våben, hvor de i øvrigt måtte forefindes under general Rogers' kommando, men vi kender general Rogers' indstilling til kemiske våben, så deri ligger i hvert fald ingen garanti for, at de ikke bliver brugt – snarere tværtimod. Det er altså Danmarks bidrag, at det bliver gjort umuligt for general Rogers på dansk jord at råde over kemiske våben til anvendelse i hans krig. Det synes jeg da er et meget konkret bidrag. Det vil man ikke være med til, og det har vi forstået er klargjort gennem denne debat at man ikke vil være med til.

Men som et sidste forsøg på at bidrage til, at regeringen dog kunne gøre et eller andet, vil jeg spørge ministeren, om man så ikke i det mindste kunne få klarlagt ganske nøje, hvorledes det juridiske i denne sag egentlig forholder sig, for der blev jo rejst den påstand, at Danmark overtræder sine traktatlige forpligtelser, og jeg synes, vi har givet godt belæg for den påstand, en påstand, som i virkeligheden er meget alvorlig, og som burde give anledning til rasende modangreb fra en ministers side. Vil ministeren søge for, at dette juridiske problem bliver afklaret, eventuelt ved at høre de øvrige traktatparter, om de mener, Danmark overholder sine traktatmæssige forpligtelser?

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg skal først sige, at jeg i den meget korte tid, der er gået, siden jeg var på talerstolen sidst, har fået hele to oversættelser af udtrykket »lip service«, nemlig dels »hykleri«, dels udtrykket »læbebekendelse«, så kan man vælge, men jeg synes egentlig begge udtryk er ganske dækkende for det, der foregår.

Jeg vil gerne spørge udenrigsministeren, fordi jeg muligvis kan spare os for noget tid, om der i det, han sagde heroppefra, ligger, at han har tænkt sig ikke alene at meddele de øvrige nordiske ministre, at der foregår en sådan drøftelse i Danmark – det ved de jo godt, for de har ambassader her i landet, som følger med i, hvad der er på folketingets dagorden, og de andre nordiske parlamenter modtager vores forhandlinger, ligesom vi modtager deres, så det kommer sikkert ikke som nogen lammende overraskelse for dem – men altså om ministeren ud over at meddele, at denne sag har været på folketingets dags-

orden, vil spørge sine nordiske kolleger, hvordan de ser på dette spørgsmål, på et tidspunkt, hvor ministeren i hvert fald har den fordel, at folketingset endnu ikke har taget bindende stilling til det, og hvor det derfor ville være til stor hjælp for den videre behandling af sagen, hvis vi fik en klar fornemmelse af de øvrige nordiske udenrigsministres holdning i den. Det ville være overordentlig godt, hvis vi kunne få en sådan tilbagemelding.

Så kunne jeg mærke på udenrigsministeren – og det overrasker mig ikke – at det andet spørgsmål, hr. Lasse Budtz rejste, nemlig spørgsmålet om at modsætte sig de nye oprustningsplaner om kemiske våben i Europa og tage klar afstand fra dem, ikke rigtig lå i det; som ministeren gerne ville have ryddet til side i debatten her i dag for at forkorte vore dagsordener og sådan noget, så det må vi jo vende tilbage til ved en senere lejlighed.

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

Det er bare, for at hr. Albrechtsen ikke skal være i tvivl. Jeg tror ærlig talt, hr. Albrechtsen, at alle herinde har fattet, hvad der er den dybere mening både med forslagsstillerens forslag og med hr. Albrechtsens taler her. Jeg ved godt, at hr. Albrechtsen ikke accepterer afskrækkelse, ikke accepterer NATO's strategi, ikke ønsker at gøre noget over for modparten. Det, der er forskellen, er, at hr. Albrechtsen ser nogle helt, helt andre helheder, end vi i regeringspartierne gør, og det er derfor, at dette for mig at se er et fuldstændig tomt forslag.

Så skal jeg i øvrigt konstatere, at hr. Pelle Voigt ikke kunne påvise, at der var noget som helst nedrustning i dette forslag isoleret set. Jeg må stadig væk mene, at det er et temmeligt begrænset forslag, som netop ikke tager hensyn til den helhed, vi andre efterlyser.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Det ender med, at vi kan få klaret en hel onsdagsspørgetid her, for jeg vil meget gerne svare bekræftende på hr. Pelle Voigts spørgsmål. Jeg vil selvfølgelig også spørge mine nordiske kolleger, hvad de siger til den nævnte tanke, og det vil jeg sørge for bliver meddelt videre, da det vel har interesse for